

Prof. Ir. M. J. Vroom, 1929-2019

Op 28 augustus 2019 overleed professor M. J. Vroom, een landschapsarchitect vol aanzien voorbij de landsgrenzen. Met gevoel voor nuance benaderde Meto Vroom iedere tuin en elk terrein anders. Behoud van natuurgebieden maakte op de tekenafel plaats voor ontwerp en ontwikkeling van de natuur. Tussen 1966 en 1994 verzorgde Vroom als hoogleraar aan de voormalige Landbouwhogeschool niet alleen ontwerpend onderwijs maar ook ontwerpend onderzoek. Door zijn persoonlijke inzet groeiden de Wageningse uiterwaarden uit tot een stedelijk natuur- en uitloopgebied. Zo ontstond er een wenkend perspectief voor Ruimte voor de Rivier, waar behoud en vernieuwing hand in hand gingen. Vroom doceerde tuin- en landschapsarchitectuur, ontsloot de tuinkunst voor tijdgenoten en verdiepte de landschapsanalyse. Dat leverde inspirerende resultaten, zoals 'behoud door vernieuwing', 'bouwen met de natuur' en 'tijdlagen in het landschap', ontwerpconcepten die internationaal doorbraken en nog steeds toonaangevend zijn.

Meto Vroom was zoon van een Groningse tuinontwerper en boomkweker. Hij studeerde aan de Landbouwhogeschool bij prof. Jan Bijhouwer. Van 1955 tot 1957 ging hij in de leer bij Ian McHarg aan de

University of Pennsylvania (USA). Met McHarg's methode 'Design with Nature' (1969) in de hand vernieuwde hij de Wageningse opleiding Tuin- en landschapsarchitectuur. De eerste meesterproef was het interdisciplinair onderzoek en ontwerp van de landinrichting Volthe de Lutte (1971). Vroom gaf colleges waarin studenten werden ingewijd in het vak, probeerde het kwartje te laten vallen en schreef dikten over ontwerp en analyse van stad en land. Daarnaast begeleidde hij het wetenschappelijk onderzoek van afstudeerders, promovendi en medewerkers.

De kunstzinnige benadering van ontwerpend onderzoek vroeg om een verantwoording. Vroom voorzag het landschapsonwerp van een solide basis en een metho-

diek voor landschapsanalyse, zonder er een puur wetenschappelijke discipline van te maken. Hij was betrokken bij de oprichting van het onderzoeksinstituut de Dorschkamp, beoordeelde ontwerprijstvragen, organiseerde internationale congressen en visiteerde Europese opleidingen. Daarmee stond hij aan de wieg van de huidige internationalisering van het vak.

In 1990 verscheen van zijn hand het boek Buitenruimte, met een overzicht van de Nederlandse tuin- en landschapsarchitectuur na 1945. Na zijn emeritaat bleef hij de vakgemeenschap inspireren met scherpzinnige publicaties. Hij schreef in 2006 het toonaangevende Lexicon van de tuin- en landschapsarchitectuur, dat meerdere herdrukken en een Engelse vertaling beleefde. Zijn meest persoonlijke ervaringen met het Wageningse onderwijs en onderzoek werden geboekstaafd in Leren kijken (2014), ter gelegenheid van de ontvangst van de Bijhouwerprijs. Met het overlijden van Meto Vroom verliest het vak een grondlegger van formaat.

BEN KUIPERS

Nederlandse Vereniging voor Tuin- en Landschapsarchitectuur

JOHAN MEEUS

redactie Landschap